

SELVYYS ENNEN KAIKKEA!

(YHTENÄISYYSKYSYMYKSESTÄ)

1. HENKILÖISTÄ, JOILLA ON KAKSI MIELIPIDETTA

Voidaanko puhua vakavasti sellaisten henkilöiden kanssa, jotka eivät ilmeisestikään osaa suhtautua vakavasti vakaaviin kysymyksiin? Vaikeaa se on, toverit, hyvin vaikeaa! Kysymys, josta eräät henkilöt eivät osaa puhua vakavasti, on sinänsä kuitenkin siksi vakava, ettei ole pahitteeksi eritellä niitäkin vastauksia, jotka ovat ilmeisen epävakavia.

Tuo vakava kysymys on kysymys Venäjän työväenliikkeen yhtenäisyydestä. Henkilöitä, jotka eivät osaa suhtautua siihen vakavasti, ovat „Jedinstvo” lehden työntekijät.

Tässä ensimmäinen esimerkki. „Jedinstvon” 4. numerossa julkaistiin duumaedustaja Tshheidzen haastattelu. „Jedinstvon” toimitus on sitä mieltä, että tuo haastattelu koituu „hyödyksi Venäjän työväenluokan yhdistämiselle”. Hyvä on. Mutta katsokaamme, mitä sitten Tshheidze sanoi Venäjän työläisiä kiinnostavista organisaatio- ja taktiikkakysymyksistä.

Tshheidze lausui ajatuksensa näin: „Minä henkilökohtaisesti yhdyn täydellisesti niihin taktillisiin ja organisatorisiin katsomuksiin, joita toveri An on viime aikoina lehdissä kehittänyt”.

Mitä katsomuksia tov. An on kehittänyt viime aikoina lehdissä?

Mitä hän on puhunut esimerkiksi lutshilaisten, myös likvidaattorien, katsomuksista?

An, huomattava menshevikki ja „pravdalaisuuden” vastustaja, on kehittänyt „viime aikoina lehdissä” sellaista näkökantaa, että „likvidaattorit ovat ottaneet suunnakseen reformit”, että heidän käsityksensä maanalaisesta toimin-

nasta, lakoista, „tyypistämättömistä tunnuksista” y.m.s. liitetyvät erottamattomasti heidän yleiseen reformismiinsa, että jos työläiset seuraisivat heidän neuvojaan, niin provinssin työläisten pitäisi pidättäytyä lakoista j.n.e.

Nämä Anin katsomukset merkitsivät sitä, että hän oli alkanut vapautua likvidaattoruuden pauloista, ja tuota vapautumisen alkua me tervehdimme.

Nyt Tshheidze julistaa yhtyvänään „täydellisesti” näihin Anin katsomuksiin. Mieluisaa kuulla. Likvidaattoruuden olemuksen tajuaminen ja suoranainen luopuminen siitä on viisauden alkua,— eikö niin? Ja me olisimme valmiit tervehdintään duumaedustaja Tshheidzen ymmärryksen selkene mistä, jota on jouduttu odottamaan kauan, sitä, että hän on oppinut näkemään likvidaattoruuden merkityksen virtauksena.

Mutta vakavaan kysymykseen tulee suhtautua vakavasti, ja sen vuoksi on hyödyllistä katsoa Tshheidzen „Jedinstvossa” antamien lausuntojen lisäksi myös hänen tekojaan.

Yhtenäisyysasiassa olisi voinut olla valtavan suuri merkitys sosialidemokraattisen duumaryhmän (jonka puheenjohtajana on edustaja Tshheidze) vastauksella Venäjän sosialidemokraattiselle työväenryhmälle tämän ehdottamiin yhtenäisyyssehtoihin.

Tämä vastaus ilmestyi joku aika sitten „Nasha Rabotshaja Gazetan” 2. numerossa, työläisille osoitetun vetoomuksen muodossa.

Tässä työläisille osoitetussa vetoomuksessa edustaja Tshheidze ja hänen kanssaan samoin ajattelevat vastasivat muun muassa kysymykseen heidän suhteistaan likvidaattoruuteen, sen äänenkannattajaan, jona silloin oli „Severnaja Rabotshaja Gazeta”.

„Mitä tulee marxilaiseen „Severnaja Rabotshaja Gazetaan”, kirjoittivat duumaedustaja Tshheidze ja hänen ystävängensä, „niin meidän suhteemme siihen määräytyy meidän täydellisestä solidaarisuudestamme sen noudattaman suunnan kanssa”.

Siis näin. Duumaedustaja Tshheidze julistaa virallisessa vetoomuksessa työläisille olevansa „täysin solidaarinen” likvidaattorilaisen lehden noudattaman suunnan kanssa, mutta „Jedinstvossa” julkaistussa haastattelussa selittää „yhtyvänään täydellisesti” Anin katsomuksiin, Anin, joka arvostelee tuota lehteä siitä, että se on nykyisessä

työväenliikkeessä vahingollisen jarrun osaa esittävien reformistien äänenkannattaja.

Onko sellainen siedettävää? Merkitseekö se vakavaa suhtautumista vakavaan kysymykseen? Voiko edustaja Tshheidze sanoa jotain vakavaa likvidaattorien kanssa aikaansaatavaa yhtenäisyyttä koskevasta kysymyksestä, kun hän itse on kahden kuukauden kuluessa ehtinyt esittää likvidaattoreista kaksi aivan vastakkaista mielipidettä?

Mutta luultavasti, sanotaan meille, edustaja Tshheidze ei vielä silloin, kun laadittiin „Sosialidemokraattisen duumaryhmän julkista vastausta”, tuntenut Anin katsomuksia eikä siis voinut vielä päästä selvyYTEEN likvidaattoruuden merkityksestä.

Se ei vastaa todellisuutta, sillä Anin kirjoitus julkaistiin paljon ennen kuin ilmestyi „Julkinen vastaus”.

Ottakaa huomioon vielä eräs seikka.

Muutaman päivän kuluttua sen jälkeen, kun Anin kirjoitukset olivat ilmestyneet, L. M. puolusti „Severnaja Rabotshaja Gazetassa” päättäväisesti likvidaattoreita Anin arvostelulta. Entä Tshheidze? Lausuiko hän edes yhden sanan puolustaakseen niitä katsomuksia, joihin hän, kuten nyt osoittautuu, „yhtyy täydellisesti”? Ei, Tshheidze vaikenä, ja hänen ryhmätoverinsa, duumaedustaja Tuljakov esiintyi juuri tuolla hetkellä „Nasha Rabotshaja Gazetan” julkaisijan osassa...

Toistamme: voidaanko sietää sosialidemokraattisen ryhmän puheenjohtajan tuollaista suhtautumista kysymykseen, joka kuohuttaa laajoja työväenjoukkoja ja jota on pohdittu moneen otteeseen neuvottelukokouksissa, konferensseissa j.n.e.? Voidaanko Tshheidzeltä hakea vastausta yhtenäisyyskysymykseen? Eikö yhtenäisyyskysymys ole tässä vaihdettu diplomaattisiin kerhoilijain näkökohtiin likvidaattorien pelastamiseksi?

Ja tämä on „yhdistäjäimme” yhteinen vika: heillä ei ole selvää vastausta päiväjärjestyksessä oleviin kysymyksiin, he eivät itsekään tiedä, mitä haluavat.

Yksi asia heidän kirjoituksissaan on selvä: he ovat päättäneet ryhtyä pelastamaan likvidaattoreita ja siinä tarkoituksessa vältellä selvyyttä ja täsmällisyyttä kysymysten asettelussa ja ratkaisemisessa.

Selvyys ja täsmällisyys on likvidaattoreille tällä kertaa kaikkein vaarallisinta. Siitä pääsemme varmuuteen,

kun ryhdymme käsittelemään „Jedinstvon” muita kirjoituksia.

Mutta työläiset tahtovat selvyyttä ja saavat selvyyden, sillä he eivät halua rakentaa järjestönsä yhtenäisyyttä diplomatian ja kaksimielisten sanontojen varaan, vaan huomioiden tarkkaan erilaisten „suuntausten” poliittisen merkityksen. Henkilöt, joilla on tästä kysymyksestä kaksi tahi useampiakin mielipiteitä, ovat tässä tapauksessa huonoja neuvonantajia.

„Trudovaja Pravda” № 30,
heinäkuun 2 p:nä 1914

Julkaistaan
„Trudovaja Pravda” lehden
tekstin mukaan
